

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 611/2015
09.09.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Бате Цветковића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Ђ.К., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. мр. Н.Ј., поднетом против правноснажних решења Основног суда у Великој Плани К бр. 668/12 од 01.10.2014. године и Кв бр. 94/14 од 17.11.2014. године, у седници већа одржаној дана 09.09.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Ђ.К., адв. мр. Н.Ј. и **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Великој Плани К бр. 668/12 од 01.10.2014. године и Кв бр. 94/14 од 17.11.2014. године и предмет **враћа** Основном суду у Великој Плани на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Великој Плани К бр. 668/12 од 01.10.2014. године делимично је усвојен захтев окривљеног Ђ.К. за накнаду трошкова кривичног поступка, поднет преко браниоца дана 19.09.2014. године, и утврђено да висина трошкова кривичног поступка који се имају надокнадити окривљеном укупно износе 343.385,75 динара а затим одлучено да се исти имају исплатити из буџетских средстава, а по правноснажности решења. Истим решењем одбијен је као неоснован захтев за накнаду трошкова кривичног поступка окривљеном а преко досуђеног износа па до потраживаних 608.585,75 динара.

Другостепено веће Основног суда у Великој Плани својим решењем Кв бр. 94/14 од 17.11.2014. године, одбило је као неосновану жалбу браниоца окривљеног изјављену против решења тога суда К бр. 668/12 од 01.10.2014. године.

Против правноснажних решења Основног суда у Великој Плани К бр. 668/12 од 01.10.2014. године и Кв бр. 94/14 од 17.11.2014. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Ђ.К., адв. мр Н.Ј., због повреде закона на штету окривљеног из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи другостепено решење тако што ће поред досуђених 343.385,75 динара на име трошкова кривичног поступка досудити окривљеном и преостали износ до тражених 608.585,75 динара, а затим му признати и трошкове састава жалбе на решење од 01.10.2014. године у износу од 22.500,00 динара као и трошкове састава захтева за заштиту законитости у износу од 60.000,00 динара.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП, у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује да је правноснажним решењима Основног суда у Великој Плани К бр. 668/12 од 01.10.2014. године и Кв бр. 94/14 од 17.11.2014. године учињена повреда закона на штету окривљеног Ђ.К.

Наиме, из списка предмета произилази да је решењем Основног суда у Великој Плани К бр. 668/12 од 05.09.2014. године обустављен кривични поступак против окривљеног Ђ.К., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 3. у вези члана 289. став 3. КЗ, услед одустанка ОЈТ од кривичног гоњења. Истим решењем је одлучено да трошкови кривичног поступка у износу од 31.250,00 динара а на име накнаде за вештаке саобраћајне и медицинске струке, падну на терет буџетских средстава суда сходно члану 265. став 1. ЗКП.

У изреци побијаног решења К бр. 668/12 од 01.10.2014. године, Основни суд у Великој Плани наводи да ће се окривљеном Ђ.К. надокнадити трошкови кривичног поступка у укупном износу од 343.385,75 динара, док суд исти захтев у делу за накнаду трошкова кривичног поступка преко досуђеног износа па до потраживаних 608.585,75 динара, одбија као неоснован, уз образложење да окривљеном припада право на накнаду трошкова кривичног поступка које је имао у вези са нужним издацима и наградама браниоца и то: за одбрану и присуство на саслушању пред истражним судијом Општинског суда у Великој Плани, за присуство на саслушању сведока пред истражним судијом истог суда, за састав жалбе на решење, за састав приговора на оптужницу ОЈТ, за састављање жалбе на пресуду, за заступање и одбрану окривљеног на одржаних пет главних претреса, за присуствовање на четири неодржана главна претреса и трошкове окривљеног на

име одсуства са посла. Суд окривљеном Ђ.К. није признао трошкове за превоз браниоца на релацији Инђија - Смедерево - Инђија и Инђија - Велика Плана, као и трошкове за коришћење аутопута и накнаду браниоцу за одсуствовање из адвокатске канцеларије, уз закључак да је „окривљени имао могућност узимања браниоца са територије седишта суда, на који начин би смањио издатке, па из тих разлога мора сам да их сноси“, што значи да суд окривљеном признаје само нужне трошкове а да остале сноси сам, а све сагласно одредби члана 261. став 1. у вези става 2. тачка 4-6 ЗКП.

Међутим, одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка. Ставом 2. тачка 7. истог члана 261. ЗКП прописано је да трошкови кривичног поступка између осталог обухватају и награде и нужне издатке браниоца.

Чланом 265. став 1. ЗКП прописано је између осталог, да када се обустави кривични поступак, изрећи ће се у решењу односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачке 1) до 6) ЗКП, нужни издаци окривљеног, и нужни издаци награде браниоца падају на терет буџетских средстава суда.

Дакле, цитиране законске одредбе јасно праве разлику између награда и нужних издатака браниоца, при чему и тарифа о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката изричито у делу под II у члановима 5. и 6. прописује да адвокату припада накнада свих трошкова у вези са радом а у члану 9. поред осталог и накнада за превоз у међумесном саобраћају и за одсуствовање из канцеларије, па је с`тога по оцени Врховног касационог суда, погрешан став првостепеног суда да се окривљеном неће накнадити сви трошкови већ само нужни у које не спадају трошкови превоза, коришћење аутопута и одсуствовање из адвокатске канцеларије, с`обзиром на чињеницу да је окривљени имао могућност да ангажује браниоца са територије Основног суда у Великој Плани, па с`тога није ни било основа за досуђивање истих.

Поступајући на овакав начин, првостепени суд је повредио одредбу члана 265. став 1. у вези члана 261. став 2. тачка 7. ЗКП, јер побијаним решењем није прихватио да браниоцу припада и накнада за међумесни превоз и одсуствовање из канцеларије, што представља нужни издатак у вези са радом адвоката у смислу наведених одредби и при том је за овакву своју одлуку дао неприхватљиве разлоге, а наиме да је окривљени „могао ангажовати браниоца са територије седишта Основног суда у Великој Плани“.

Другостепено веће Основног суда у Великој Плани, прихватајући у свему разлоге из побијаног решења такође чини повреду закона на штету окривљеног Ђ.К., због чега је Врховни касациони суд усвајајући захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног укинуо побијана решења и предмет вратио Основном суду у

Великој Плани, на поновно одлучивање како би отклонио истакнуте повреде закона и донео закониту и правилну одлуку.

Са изнетих разлога, а на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП Врховни касациони суд одлучио је као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**